

41. szám.

Oct. 9-kén 1869.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt., és 3 óra 1 frt 50 kr —

Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúsnál.

Kiadó-hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik sz. Hirdetések díja: 1 hasábos petitsor 7. kr.

XX. kötet.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Adámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Latot mar tekintedezs barátom uram sarga tököt? No azt gyerekek tilbe kivajnak, is csinyaljak belüle kaliczkat, a kibe bolond czinege bele megý izs magara racsukja ajtot. Lasa, ilyen sarga tök spanyol korona. Tegnap mar halotam hogy maszta izs bele czinege, de ma azt halok, hogy nem elig erös czimara megkötötik aztat izs most mar megint sehol se nines van.

Azir nem izs törödök külsö politikaval, beszilem inkab diadalkörutrol, a kit csinyaltunk zorszagban in, meg a papminiszter barátom ü excelentiaja, meg a molnarleginy Szaladar.

Megvizitaltunk közoktalansagi viszonyokat izs azokat nagyon kedvezöknek megtalaltunk. Statistikai meggyözödisire jutotunk, hogy hal izs-tenek, töb az oskola inspector, mind oskola, izs töb az oskola mint rektor, izs töb a rektor mint tanulo gyerek. Talaltunk oskolat, a kibe kukuriczat kifosztanak, a kibe palinkat mirik, a kibe malacztot hizlaljak, izs e kibe rektor csizsmafoldozo müteremet nyitota, mer maskip meghal ihen.

No hat ebe megnyugotunk, megdicsirtünk irte ekleszia előljarosagot, izs mentünk tova, mert vasut azt monta, hogy ö nem varja.

A hol vasut megalt egy perczre, ot mindig csinyaltak nipoktatastanitok nagyon sovany spaliert izs kiabaltak khorusban: iljen ö emnencziaja! Gondoltak, hogy püspök, mert csak a tonsurajat meglatak. A ki pedig nem merte ablakbul kibujni fejit, hogy niptanitoi aszonysagok valahogy ne megkoszoruzanak azt sajátkezüleg nevelt öszi rozsa koszorujaval.

Pedig nagyon latom, hogy kultuszbaratom excelentiaja mijen epedö pislantosokat veti minden vasut megalasakor kifeli, oda irányozva tekintetit, a hol fel van irva egyik oldalon „Firfiuknak“ masik oldalon „Nyögnek.“ Mingyar tutam, mit akarja. Eezer asztan ki nem alhata tova dicsösigit, kapta magát is egisz resignacioval kilipte kuponból.

Hu! mijen orditazs tamata kilipizskor. Iljen vilagozsag miniszter! Iljen haromezter esz tendejig stb. Excelentiaja barátom, csak hajlitota magát partszenvedily nilkül jobbra izs balra

izs, melyik oldalbul ipen fülibe orditotak izs folyton szem elöt tartot kütüzöt kabinetot.

Hja hijaba minden reminsig! Egy hoszu nipnevelö megalta utjaba izs szítvetete mindkit labat, hogy kultuszbaratom el nem szaladhata. Aztan kezdet dikedziohoz. No, gondolta magaba kultusz baratom excellentiaja, ha ennek beszide izs olyan hoszu lesz, mint ö maga, akor nem megyünk inen mahoz egy hitig. El izs kezte szip dikedziot: Nagymiltozsagos baro Aranyművezs Jozsef excelentias ur! Hanem aba pilanatba harangoztak harmaczor templomba — akarom mondanyi vasutba — s excelentias baratom megszabadult hoszu dikedziotul, kire neki kiezer olyan hoszu dikedziot kelete volna mondanyi. De bezeg nem szabadulta meg atul, amitul szerete vona megszabadulnyi.

Mas station megin da capo kezdöte nip szives fogatatasa. Mingya tutam, hogy it izs nem lesz cultusz baratom excelencziaja humanus cziljabul semi. Mikor kinizem, ablakon latom, hogy log ki oskola inspector zsebibuil harom arkus niplelkezsedizs, a ki megfogja magat jeleni „Pesti Napló“-ban. Azt ez most felolvas. Richtig ugy volt! Kultusz baratom nem tuta emberi köteleségeit telyesitenyi.

Ebü laezik, milyen nagy különbsig van kiraly izs miniszter közöte. A hova kiraly gyalog járja, oda miniszter vasuton se tugya eljutni.

Most mar nem vot mit csiniani, ot vot egy urnak magos tetejü czilinder, azt oda köcsönözöt. Mar azota olvastam hivatalos közlönybe, hogy ki van nevezve tanfelügyelőnek. Az jol beruhazta kalapját. Anyiir in izs atam volna baranbör kucsamat.

No de minekutana vasuton nincs nipiskola, kit vizitalnyi szüksiges, mink izs leszaltuk izs utaztuk more patrio: tengelyig homokban. Mere mentünk, mindenüt marasztaltak minket, mig a homok izs. Ebül izs lathatya baratom uram, milyen közszeretben riszesüljük. Csinyaltak tiszteletünkre diszebidet, a kire elhitak niptanitokat izs. Azok megfognak azt emlegetnyi. Elöttem kiejezte izs ohajtasat egy hatvan esztendös szegin rektor, kinek nyocz gyerek sirja othon, hogy baresak kultusz baratom ö excelentiaja minden esztendőbe csinyalna ezt a kördiadalmas utat, akor legalab ö izs minden esztendőbe jollakhatna eczer. A miota rektor, nem probalta aztat azota.

Vigasztaltam neki, hogy ne busulya magat, orszag nem adhat nipnevelizsre sok pizt, mer akor nem jutna nigyszeranyi katonai minesekre, a mi sokal fontosab. Montam, hogy csak igyekezen mig niptanító lenyi hatvan esztendeig, milyen jo lesz dolga akor. Ugy laezik megvigasztalta magát riszvinyes beszidemtül, mer zugolodazs nilkül ot hata engem is cultusz baratom ö excelentiajat izs

Besziltünk oskola inspektoral izs. Azok nagyon okozs emberek mind. Ot van pildanakokair Grmanetz Karoly baratom, a ki programba kijelent, hogy ö nipnevelizsturistenre biza, mer az ruhaz mezöliliomokat izs taplal levegö mada rakat, a kik nem vetik ugyan, de nem izs aratyak. Ó irti irodalomhoz izs, foglalkoza vele. Kirdeztem, hogy mit ösmeri speczialiter magyar irodalomból. Felelte, hogy a Pulszki orrat.

No az in kitesztendös kizs Minezcuzkam izs magyar irodalombol ipen azt ismer. Utrol mig irom töbet izs.

alazatos szolgálja

Tallérossy Z.

Esküdtszéki tárgyalás.

Elnökök: Most, mikor a gyulést megnyitom, kiejlentem, hogy én vagyok a sárkány, csak egy fejü ugyan, de ha hétfejü volnék is, akkor sem érnék vele semmit, mert a publikum, mint azt már XIV. Lajos is kifejezede, ezer fejü sárkány; azért tessék mind az ezer száját befogni, s magát csendesesen viselni, mert különben kikergetem innen az ezer fejü sárkányt. Tetszés vagy nem tetszés

jelent adni nem enged meg a törvény senkinek, kivéve ezt a birócollegámat, a ki a jobbam felöl ül. No hát folytassuk a tegnapelőtt bevégezett tárgyalást. (Vádlotthoz.) Hát ön az az ember, a ki czikkeket ir az újságba krokodilus álnév alatt?

Vádlott: Scorpio, kérem nem krokodilus.

Szabó Gallér János. Megjegyzem, hogy

scorpio és krokodilus ugyanazt jelent, az görögül van, ez pedig deákferenczül van.

Egy d o b o s. (Helyeslést dobol.)

E l n ö k (Vádlotthoz.) Hát ön hirlapi czikkeket ír? mit tud ezen foglalkozása mentiségére felhozni?

V á d l o t t. Azt már elmondtam tegnapelőtt s fel is mentettek rá.

S z a b ó G a l l é r J á n o s. Hja az régen volt, talán nem is igaz. Kérem vádlottnak ezen semmivel sem igazolt állítását birói figyelembe nem venni.

V é d ő ü g y v é d. De hiszen a bíróságnak szemelättára történt, maga formulázta, s maga mondta ki a felmentő ítéletet, hát minek azt ugyanaz előtt a bíróság előtt, még egyszer bizonyítani.

S z a b ó G a l l é r J á n o s k ö z v. Quod non est in actis, non est in factis. (Helyeslés doboltatik.)

Én tegnapelőtt rosz intonatióval mondtam el a védbeszédemet. Azóta jobban megtanultam a tükör előtt, hát most elmondom újra. (A szomszéd doboshoz: te meg sugj, ha elakadok.) Tisztelt esküdtszék! Ime itt van egy ember, a ki újságba ír! (Szörnyülködés.) Még pedig tudják ki ellen ír? Méltóságos államtitkárok ellen! (Még nagyobb elszörnyülködés) Roszat ír felölök! Tudják önök, hogy méltóságos államtitkárok feől roszat írni nagyobb bűn, mint ordinaré emberek ellen? Mert az államtitkárok számára az ur isten extra becsületet teremtett, a nem olyant mint más szegény emberek számára.

V é d ő ü g y v é d. No hallják az urak, ha az államtitkár ur az ily becsületsértő nyilatkozat miatt nem indit becsületsértési keresetet a közvádlo ellen, akkor ezt a mai keresetét is vonja vissza.

D o b o s. (nem tetszést dobol.)

S z a b ó G a l l é r. Azt írta, hogy a miniszterium görbe vasutat épít. Hát hiszen az igaz, de nem szabad kimondani. Ez az ember pedig, a ki scorpiónak adja ki magát, hogy rá ne ismerjenek, kimondja s még több oly igazat is kimond, a mit kimondani nem szabad. Tegnapelőtt azt mondta az esküdtszék, hogy az igaznak kimondása nem rágalom. Én nem lévén abban a véleményben, felebbeztem az ítéletet a mai esküdtszék elé. Látom, hogy önök csondes, jó érzelmű és intelligens polgárok. (No ezt az utolsót magam sem hiszem) Önök befogják látni, hogy a tegnapelötti esküdtszék nem volt intelligens. Helyrehozzák, a mit elrontott. Már hogy ne volna rágalom azt mondani a miniszteriumról, hogy görbe vasutat épít?

V é d ő. De kérem, hiszen az csak akkor volna rágalom, ha vádlott kikoholta volna, a mit mondott. De

nem koholt, mert ime ugyanazt mondták az országgyűlésen is mások, ugyanaz olvasható más újságban is.

S z a b ó G a l l é r. Eh, mit tudja az ur, mi az a rágalom. A rágalom onnan jön, hogy r á g n i. Rágalom az a mit rágunk. Illetőleg, ha én azt mondom, hogy a miniszterium görbe vasutat épít, az akkor rágalmazás, mert azért szoktunk görbe vasutat építeni, hogy legyen mit rágni.

D o b o s. (tetszést dobol.)

S z a b ó G a l l é r. Mondom, hogy a görbe vasut rágalom. Vádlott görbe vasutal foglalkozott, tehát rágalommal foglalkozott. Vádlott bebizonyította a görbe vasutat, tehát a rágalom be van bizonyítva. Kérem vádlottra kimondani a bűnöst, de mindenesetre. Mert tudják meg az esküdt urak, hogy ha önök a vádlottat fölmentik, akkor az államtitkár urra mondják ki a bűnöst, az pedig nagy ur, a kinek keze messze nyulik, — önöknek pedig a névlajstroma itt van felírva a puggyellárisomban, azért ugy mentsek fel a vádlottat, hogy ő méltósága megtudja, ki mentette fel s akkor én nem állok jót semmiért.

E s k ü d t e k (összebujnak s remegnek.)

E l n ö k. Eins, zwei, drei: bűnös vagy nem bűnös?

E s k ü d t e k: Wer? der Staatssekretär? Na frajli isz er binesch.

E l s ő e s k ü d t. Az esküdtek kilenczezel három ellenében kimondják, hogy bűnös.

D o b o s. (tetszést dobol.)

S z a b ó G a l l é r. Ennélfogva tekintetbe vévén azt, hogy minden ember holtig él, de figyelembe véve azt is, hogy halál utánra kiterjedő büntetés a sajtótörvényben foglalva nincs: tisztelettel kérem a bíróságot, mondja ki, hogy én a holta utáni fogságot elengedtem a vádlottnak, mely nagylelkű tettemért megelégszem 300 frtal o. értékben.

E l n ö k. Két hónapra becsukjuk a vádlottat s fizettetjük vele a költségeket és 100 frtot.

D o b o s (nem tetszést dobol, s gongolja magában lettem volna csak én elnök):

(Publikum, bíróság stb. mind haza megy.)

A k i l e n c z e s k ü d t. (A kapu alatt.) Mir hóm gmoánt, dasz, sie 'n Hollen áni sperrn.

Udvariasság.

— Nem adná ön nekem azt a szép virágcsokrot, ha szépen megkérném?

— Inkább hazaviszem a riska borjunak.

Modern barbárok.

Megvetlek benneteket ti modern barbárok.

Az antik barbarok.

Menjünk inkább az antik barbárokhoz.

In g o c n i t o.

A lagunák városába
A császárné hogy beszälla :
Lett azonnal zöngés-bongás,
Lótás-futás és forrongás.

Ideoda szaladgáltak,
Jöttek mentek, agitáltak
Gondolat föl pántlikáztak
Erkélyt megillumináztak.

Bocsátottak planétákat,
Cométákat, rakétákat,
Meggyújtották ezer fáklyát,
Raktak viz hátára máglyát.

Furtak, hogy hát az is legyen
Ugrókat magos hegyen,
S a mi ottan uszva megyen :
Virágos kert a tengeren.

És jött aztán gratulálni,
Praesentálni salutálni,
S hallatni az éneklését,
Tarkabarka czifra népség.

Jött azután sok nagy férfi
A ki senkinek se tér ki,
Generális, admirális,
De még maga a király is.

És lett aztán vigadalom,
Hegyen völgyön lakodalom,
Szemet lelket andalító :
Biz ez furcsa — incognitó.

Már ennél az utazásnál
Különb volt az ott Kassánál.
Odavaló ujság írja,
Hát higgye el, a ki birja.

Tudnillik a képviselő
Hazafelé vala menő.
S gondolkozik: a városba
Hogy juthasson be titokba ?

Mert ha megtalálják tudni,
Hogy ő Pestről haza fut, ni :
Még eszökbe talál jutni
Ótet jobboldalba utni.

A kabátját kifordítja,
Az orrát elfintorítja,
Az arczképét leborítja,
A kaskétját rá szorítja.

Igy aztán a kertek alatt
Szép esenedesen tova halad
S addig addig ballag, ballag,
Mig házába bele szalad.

Megesinálván ezt a stiklit,
Előre tolja a riglit,
S most beküldi a lapokba,
Hogy ő magát haza lopta.

Szép császárné, lássa kérem
Amugy utazni nem érdem
Rimanóczy — zitto! zitto! —
Ő utazik — incognitó.

J. B.

Magas poesis.

Egy felgymnasiumi tanuló a r—i iskolában az ötvenes években rettentően neki adta magát a költészetnek, éjjel nappal versfaragással töltötte el idejét, az iskolai komoly tantárgyakra — úgy szólván — épen semmi gondot nem fordított, de nem is lett a szegény szerencsétlenből praedicatitot halott; hanem még poéta sem ám.

Hogy milyen volt költészete, kitűnik egynehány példa felidézéséből is. — Egyszer a „tél“-ről kellett írni heti dolgozatot. Olvastatja az illető professor ur

mindenkivel, mig végre erre a mi bikfa poétánkra is rákerült a sor.

Roppant kíváncsi volt az egész osztály ezt hallani, azért szem s fül lett mindenki, még az illető tanár ur is ugyancsak figyelő álláspontba tette magát.

Rátartó melegséggel olvasta fel a „tél“-ről a következő sorokat:

„Ki nem tudja: mi a tél
Álljod ki a kapufél —
Fához, mikor fuj a szél,
Majd megtudja, mi a tél.“

A tanár egy „jól van“-nal adott kifejezést megelégedésének, de méltán is, mert ezen versével érte el a mi kedves poétánk költészetnek tetőpontját.

Megemlítését érdemel továbbá „Buzdítása a magyar ifjakhoz“ czimű dystichonja is, mely hangzik:

„Bömböl a mádi torony, a fák fűtyörészve legelnek,
Zöld torony aljában röpked egy árva tinó.
Pusztá, viruló nyár leteríté angyali leplét,
Csonka kezű koldus áll a malom tetején.
Fel! szaporán! fel! fel! magyar ifjuság! ne habozz,
mert
Csattog az ágyu, s dörg kardom az oldalamon.“

Ez is az övé volt:

Sárga mezőkön
Zöldel a kék fiú.

Tréfás kérdésre, tréfás felelet.

Egy derék vicezes öreg uri ember azt kérdezte egyszer egy pataki diáktól, — ki szinte igen értett a vicezelés mesterségéhez: „Melyik nyelvet szereti öcsém uram a legjobban?“

A diák válasza ez volt: „Én minden nyelvek között legjobban a magam nyelvét szeretem.“

„A ménkübe! — szólott az öreg ur — öcsém uram elméncz egy gyerek ám: de azért én lássa mégis a disznónyelvet szeretem a legislegjobban.“

„Akkor bocssásson meg kedves uram bátyám, — mond ismét a diák, — hogy beszédbe se ereszkedem ezután vele, mert hiába, megvallom, hogy én disznóul nem tudok beszélni.“

Még egy finaczkaland.

Dohányt kerestek a csengeri finaczkok; találtak is egy szegény asszonynál két csomót. — Az asszony el kezd jajgatni; a finaczkok vigasztalják, hogy hiszen ezért a csekélységért ugysem sokat fizet, nem érdemli, hogy sirjon. — Igen uraim, ha csak ennyi volna, de a mi a ház padlásán van, azért tudom, mindenem oda kell fizetni. Összenéz a két finacz, fel a padra, neki paszuly-nak, bodzavirág-nak, nádnak, pókhálónak. Hiába; nem találnak semmit. Mig azonban ott kutatnak, az asszony elveszi a létrát a padlásajtótul, a lent hagyott dohányt kötőre szedi, az ajtót bezárja s eltávozik, mire a finaczkok sok kiabálás után leszedadtak: sem corpus delicti, sem delinquens. Az asszony elbeszélte a történetet, a finaczkok pedig tagadják.

Diplomaczia.

Burkus herczeg trónörökös
Im meglátogatja Bécsset,
Egy vizittel felejtetni
S helyre ütni Königrätzet.

Burkus herczeg, szinte látom
Mily szívesen látnak téged,
A ki szépen felejteted
S helyreütöd Königrätzet.

Hanem azért azt is lásom:
Hogy, bár vágnak édes képet,
Felejtetni s helyre ütni
Ök szeretnék Königrätzet.

A természetrajzból.

A csőröndről volt szó a vizsgán. A tanár kérdi a fiut:

— Hát kis fiam, tudsz-e az emlősök közül olyan állatot, a melyeknek orr helyett csőre van, mint a madárnak?

— Igen is — felel e gyermek.

— Nos, és hogy hívják?

— Pulszky Ferencz, — felelt a fiu hirtelen.

Kényszerűség.

— Hát urambátyám csakugyan felhuzta a német nadrágot? mondtam ugy-e, hogy kifog rajta.

— Hja, a kényszerűség vitt rá; sohasem tudták jól kipuczolni a csizmám szárát.

B a j.

Egy királyi tanácsos, ki különben gazdászattal foglalkozik, ökröket akart venni.

Haza jöve a vásárról, rosztal kedvvel mondja feleségének.

— Lelkem, nem érdemes venni, mind kisebbek nálamnál.

Vidéki hírek a Pesti Naplóban.

□ Készséges örömmel adunk kifejezést a méltóságos szerkesztő ur becsdus lapjában azon édes fájdalomnak, mely bennünket szíven talált. Bálványozásig szeretett papunk ugyanis itt hagyott bennünket, a mennyországba ment a mienknél egy jobb ecclesiába.

Jól tette ugy-e kedves méltóságos szerkesztő ur? Mindig jobb a jobb.

† B. faluban minden ember baloldali.

Azért környékezi hát oly gyakran az Isten nyila!

⊙ Tegnap előtt előtt való napon M. faluban egy életunt a Tiszába vetette magát, de megbánva tettét kiuszott a partra.

Ugy kell neki! Az azonban csunyaság a község előljáróságától, hogy semmiféle intézkedéseket nem tett a vízből való kijövetel megakadályozására.

∞ G. megye baloldali főszolgabírája a minap elvesztett egy csinos tárczát. 1234 frt 69 kr, 4 piros papírra irt levél, 7 öt kros bélyeg stb. volt benne.

A ki megtalálta tartsa keresztényi kötelességének vissza nem adni.

‡ A s—i torony e hó elsején délután 13 — paron: 1 órákor rettentő villámlások s mennydörgések között összerogyott. De ki tehet róla!? Ezért hibáztatni senkit sem lehet, mert a mint a szerencsétlenség előjélet kezdtek észrevenni, kurátor ur azonnal felszaladt a toronytetőre, s a keresztre állván, úgy huzta felfelé a tornyot, hogy lefelé ne tartson; 13 érdemdus egyéniség pedig a vállán tartotta alól az alkotmányt szintén ily czélból, de mindezen erélyes intézkedések dacára is megtörtént a szerencsétlenség, s a 13 érdemdus egyéniség kurátor urral egyetemben áldozatul esett.

Mégis hibát követtek el! nem 13-nak kellett volna a tornyot tartani alól, hanem az egész falu népességének, mert a 13 szerencsétlen szám.

De a faluban nem volt egy okos ember, a ki ezt tudta volna.

Székely adomák.

✠ Egy csiki góbé utazott egy baráttal. Midőn este megérkeztek a hova szándékoztak, a góbé megkérte a gazdát, hogy őt aztán reggel korán ébreszesse fel, mert sietős utja van.

A gazda fel is ébresztette a góbét még viradat előtt jóval, ki lovait befogta, s tovább utazott.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Midőn a nap feljött a góbé körülnézi magát, s álmélkodva látja, hogy rajta bizony a barát csuhája van, a saját felöltője helyett. Arra a világerő sem gondolt, hogy ő a sötétben tévedésből vette magára, hanem nagy hirtelen felkiált:

- Ejnye, hogy!.. Nézze meg az ember! a barátot ébresztette fel a gazda helyettem.

✠ Udvarhelyszéken pedig a követválasztás alkalmával Sz. M. jobboldali jelöltnek nagy zajjal egy zászlót készített Gy. Malvin urhölgy. Sokat dolgozott a zászlón; szép is volt nagyon. Hanem azért most már ezt a nótát fujja a székely e szép zászlóra:

„Megbukott a Malvin dolga
Nem lett képviselő szolga.

Az „Üstökös“ eredeti okmánytárából.

Ez a szállító levél közelebb visszaérkezett az újvidéki postáról Pestre; hogy miért? az leolvasható a posta megjegyzéséből, mely magán a szállítólevelen dült betűkkel látható.

Szállító levél.

A magyar mérnökegylettől.

A Dunafolyam mérnöki hivatalának.

Tartalma: könyv.

Értéke: 2 frt.

Ujvidéken.

Vissza Pest:

Bis dato abwesen gewesen, und in Pest gestorben.

Hyacint atyának

igy irtak ez előtt Rómából:

„Te vagy az én egyetlen fiam, a kiből nekem kedvem telik. Ha Dupanloup nem volna, téged szeretnék a világon legjobban.“

Most meg így irtak:

„Ejnye ilyen amolyan teringette páterje, hogy nem kérhetem kölcsön a Török János ajkait, hogy becsületesen összekáromolhatnának velök. Csak azt sajnálom, hogy ki nem excommunicáltalak, mi előtt ezsedbe jutott volna, hogy magadtól hagysz itt a faképnél.“

Folytatás a melléklapon.

Pest, 1869. Nyomt az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Pollák.